

Pie Smit debuteert op haar 93ste als dichteres

Door William Pomp

NOORDBROEK ■ "Ik erger me zo aan die oude mensen die alleen maar zitten te klagen." Het zijn de woorden van mevrouw Smit. Pie Smit, 93 jaar en nog zo kras als de groene parkiet die in haar seniorenkamer in Noordbroek zit te zingen. Deze week maakt ze haar debuut als dichteres met de bundel *Als je mor zain dat zonne stroalt*. Of op zijn Hollands: Als je maar ziet dat de zon schijnt.

Haar gezichtsvermogen is bijna gereduceerd tot nul. Alleen met behulp van het vergrootglas kan ze nog wat letters onderscheiden. Ook lopen gaat moeizaam, maar de hoogbejaarde Groningse peinst er niet over anoniem achter de geraniums weg te kwijnen. "Hier is alles nog dik in orde", wijst ze naar haar hoofd. "De dingen van nu onthoud ik niet, maar van vroeger weet ik alles nog."

Dat is terug te lezen in haar gedichten. Vooral nadat ze haar café Smit in Nieuw-Scheemda van de hand deed en ineens zeeën van tijd had, schreef ze kladblokken vol. Honderden herinneringen goot ze erin en ze bewaarde ze allemaal. Er werd nooit iets gedaan met de gedichten. Ze lagen daar maar, veilig opgeborgen in het dressoir. Alleen familie en vrienden lazen de kunstwerkjes, tot die ene dag dat ze besloot mee te doen aan een radiospelletje.

Ze belde met presentator Bert Haandrikman van Radio Noord. Die vroeg wat ze aan het doen was. "Nou, niks eigenlijk", antwoordde mevrouw Smit. "Of toch. Ik heb vandaag een gedichtje gemaakt." Die dag eelde ze voor het eerst haar werk met de buitenwereld. Het leverde honderden reacties op. Luisteraars herkenden zich in de teksten van mevrouw Smit. Eerlijke versjes, over geluk maar ook over het verdriet in haar leven. Zo verloor ze dertig jaar geleden haar man. 62 jaar nog maar. "Het is misschien een beetje raar gezegd, maar hij heeft zich letterlijk dood gerookt. Hij stak de ene sigaret met de andere aan. We wilden graag eens een foto van hem maken zonder sigaret, maar dat is nooit gelukt. Hij moest eens weten wat er nu allemaal gebeurt."

Ook de dood van de oudste van haar vier dochters greep mevrouw Smit erg aan. "Het is niet niks als je als moeder een van je kinderen moet laten gaan. Ze was heel erg ziek. Eerst kanker, later een hersenbloeding en uiteindelijk een verkleving van de darmen. Ze werd maar 57."

Gelukkig bleef er voor mevrouw Smit veel te genieten over. Eigenlijk is elke dag een feest sinds ze in het verzorgingstehuis in Noordbroek woont. "Ik hoef nooit meer te vrezen dat de aardappels aanbranden", lacht ze. Ze geniet van alle aandacht die ze nu krijgt. Gistermiddag ontving ze het eerste exemplaar van haar bundel. Vers van de pers. Het vervulde de krasse dame met trots. "Dat ik dit nog mag beleven. Een dichtbundel met mijn naam erop. En dat voor zo'n oud mens!"

Pie Smit-Schierbeek. 'As je mor zain dat zonne stroalt'. Gedichten. Staalboek Veendam. 39 blz. 7,50 euro.

Vanaf maandag 18 oktober in de boekhandel. Zaterdag wordt het boek gepresenteerd tijdens de literaire middag van Stichting 't Grunneger Bouk in theater De Molenberg in Delfzijl (14.00 uur).

De 93-jarige mevrouw Smit bladert trots door haar dichtbundel.

Foto: DvhN/Anne Marie Kamp

2022/13-10-04